

Ніяка в світі сила нас не зламає,
бо нас коріння наше в землі тримає.

Г. Дудка

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 69-70 (14080-14081), 14 ЖОВТНЯ 2022 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Зруйнувати наш фундамент ворогу не вдасться!

Напередодні великих і значущих для українців дат ми зустрілися з людиною, слово, думку, позицію, вчинки якої земляки поважають, до якої дослухаються, ідуть за порадою й допомогою, а дехто навіть остерегається. В буремні часи він без вагань долучився до волонтерського фронту, не залишивши свого основного служіння. Тож про допомогу ЗСУ і цивільним, про сумління і протиріччя в природі людській, про стереотипи і віру ми розмовляємо сьогодні з **МИКОЛОЮ ГОПАЙНИЧЕМ**, благочинним Білоцерківського району Православної церкви України, настоятелем парафії Покрови Божої Матері.

– Відколи в Україні триває чергова фаза війни росії проти нашої самостійності, слова «благодійність», «волонтерство» набрали особливого значення. Отче Миколо, як після 24 лютого змінилося Ваше життя?

– Місія церкви незмінна в усі часи – допомагати людям. І наша парафія – не виняток. Наприклад, ми завжди віддаємо соціальним службам міської ради, з якими співпрацюємо, продукти, що їх люди приносять до церкви на ті ж поминальні суботи. Звідти їх роздають найменш соціально захищеним землякам.

Я в Білій Церкві з кінця 2014 року. За цей час їздили багато разів на Схід, приміром, до земляків із зенітно-ракетного полку, в інші військові частини. Возили не тільки продукти, а й запчастини до автомобілів, усе, що бійці просили.

А з початком широкомасштабного вторгнення кожен, мабуть, намагався чимось зайняти ту своєрідну власну

Коли в Білій Церкві не стало багатьох життєво важливих медикаментів, на численні замовлення містян я вишукував їх у західноукраїнських містах, куди їздив, і закуповував їх на десятки тисяч гривень. Правда, й тут не обходилося без казусів. То чув,

що «мені вже не треба», то стикався з претензією, «а чому за гроші, ми думали – безплатно?»... Рідкісні гормональні таблетки знайшов у Тернополі через знайомих. Навіть у Києві їх не можна було дістати, і хоча препарат зовсім недорогий, від нього залежить життя. Закупив усе, що було. Привіз. Тут спрацювало «сарафанне» радіо. З'явилися пенсіонери і заявляють: «Нам сказали, що у вас дають...»

Коли стало трохи легше, на богослужіння почали приходити більше людей. Мені цікаво було, яка кількість із тих, хто ночував у нашому класі недільної школи, тимчасово пристосованому під сховище, почне відвідувати храм. А декілька ночей бувало й понад 40 осіб. І з собачками, і з котиками, і неходячу бабусю внук на руках приносив. І мені приємно бачити хоч і маленький відсоток тих людей, які все ж таки до церкви продовжують ходити.

Останнім часом почали навідуватися переселенці. Російськомовні, але слово «дякую» стараються говорити. Правда, є всякі. Хтось упевнений, що «батьощі з ООН дають», тому він зобов'язаний поділитися, хтось ходить за потрібним регулярно, хтось навіть краде... Попри все, ми продовжуємо допомагати військовим. На жаль, дехто думає, що волонтери – чарівники і можуть дістати все, але це зовсім не так.

– **Мабуть, однією з найважчих Ваших місій є відспівування загиблих військових...**

– Спочатку це відбувалося в морзі – перші похорони під майже безперервний гул сирен. І нікого на них не було, крім дружини військового, мене і двох хористок: ні побратимів, ні земляків, ні друзів... Потім я сам запропонував відспівувати загиблих у нашій церкві. Тут цей обряд відбувається, як і годиться, скорботно-урочисто. Як священник я адаптований до чину похорону. Але найважче, коли хоронять маленьких дітей і військових, які ціною власного життя зупинили ворога. Нещодавно прийшла жінка й попросила рахунок, аби здійснити пожертву (ми будемо другий храм, який уже на стадії завершення). Вона перерахувала 100 000 гривень. Це вдома воїна, якого я відспівував одного з перших. Очевидно, отримала компенсацію і вирішила пожертвувати на наш храм. Хоча ми не беремо з родин військових грошей за проведення требу. Потім ще одна жінка, в якій загинув син, дала на храм також досить велику суму.

У свідомості людей після початку гарячої фази війни сталися відчутні зміни стосовно української церкви. Не у всіх, але цей процес став помітним. Збільшилася кількість парафіян. Хтось поки просто приходив подивитися. Хтось прямо каже, що перейшов із проросійської церкви сюди. Хоча залишаються й ті, що продовжують її відвідувати. Їм або «какая разница», або «не на часі». От вам і причина продовження війни.

пустоту страху, що з'явилася в кожній людині. Вранці 24 лютого я зателефонував до друга Руслана Руденка (заступник міського голови, зараз служить у ЗСУ) й запитав, яка потрібна допомога. Він сказав, що треба робити блокпости.

Я через фейсбук оголосив, що потрібні мішки. Білоцерківці швидко відгукнулися. Ними завалили пів церкви. Потім треба були люди, щоб насипати в ті мішки пісок. Чоловіки й навіть жінки поприходили, ми їх відвозили на цю роботу. За декілька днів наш храм перетворився на склад, так багато було знесено теплого одягу, шарпеток, іжі тощо. Один із парафіян Сергій запропонував скористатися його столярним цехом, який на той момент був незатребуваним. Ми швидко все туди перевезли. Створили для активу, що займався саме складом (і зараз він діє), вайбер-групу, й люди почали вже туди їздити. Після облаштування блокпостів ми зайнялися коктейлями Молотова. У бійців на блокпостах мало би бути хоч щось, чим вони могли б зустріти танки чи БТРИ окупантів...

Домовився з людьми, які мали мікроавтобуси й відгукнулися, що будемо звідси відвозити в Західну Україну або до кордону жінок і дітей (чоловіків не брали принципово), а звідти привозити продукти на наш склад. На ньому працювала окрема група волонтерів, які підтримували зв'язки і з ТРО, і з військовими та забезпечували їх необхідним.

Потім мою діяльність побачили білоцерківці, які проживають за кордоном. Одна жінка, яка вийшла заміж у Німеччину, сказала, що має можливість 150 людей забрати у своє містечко. Вона за домовленістю з нами їхала в Польщу до кордону з Україною, привозила гуманітарну допомогу, ми передавали їй людей і забирали допомогу. Так само і з поляками працювали.

Займався і пошуком та доставкою бронешитів. У Вінниці діставав пластини до них, якими забезпечили бійців ТРО. Ми пригнали з-за кордону декілька автомобілів. Один, подарований мені колишнім парафіянином, який живе в Чехії, я віддав у ЗСУ. А два інші ми придбали, й вони теж використовуються за призначенням.

На подвір'ї церкви якийсь час можна було брати засоби гігієни, памперси та дитяче харчування. (Згодом довівся, що деякі підприємливі люди перепродують речі, які взяли як благодійну допомогу).

ЗАХИСНИКИ І ЗАХИСНИЦІ!

Кожен, хто воює на суші, у повітрі, на воді!

Кожен, хто боронить кордони Держави,
рубеві фронту, свої міста і села!

Кожен, хто береже життя українських немовлят,
дітей, молоді, дорослих і людей похилого віку!

Кожен, хто у ці складні часи поставив собі питання:
«Хто, якщо не я?» і взяв до рук зброю!

Кожен з вас – уособлення нашої віри і надії
на Перемогу!

Кожен з вас – джерело нашої стійкості і непохитності!

Кожен з вас – нащадок легендарного козацького роду!

Кожен з вас повторює подвиг українських повстанців!

Кожен з вас – у наших щоденних молитвах!

Ми просимо Матір Божу оговорити вас своїм
омофором і вберегти від ворожих куль!

Білоцерківщина дякує, вклоняючись до землі
кожному захисникові!

Ми вас чекаємо з Перемогою! Слава Героям!

Геннадій ДИКИЙ,

Білоцерківський міський голова

Захищали Україну до останнього подиху

В бою за свободу України і її незалежність загинув білоцерківець **Ігор Вікторович РИБИТВА**. Він поліг під час наступальних (штурмових) дій у передмісті Лимана Донецької області через щільний вогонь противника. Був навідником 2 кулеметного відділення кулеметного взводу 2 механізованого батальйону військової частини А 7014. А ще він був найкращим другом, чудовою і світлою людиною з добрим та чуйним серцем.

Коротким виявився земний шлях героя, наче спалах яскравої зірки... Але пам'ять про нього вічно житиме в наших серцях.

Біла Церква попрощалася з лейтенантом Збройних сил України **Богданом Павловичем КОСТЮКОМ**. Йому було лише 25...

Богдан завжди говорив, що хоче стати, як і його тато, військовим. Тому підписав контракт і став солдатом 72-ої окремої механізованої бригади. Пізніше закінчив Одеську військову академію, став офіцером Збройних сил України.

І ось – така трагічна звістка. Тепер наш Богдан у небесному війську...

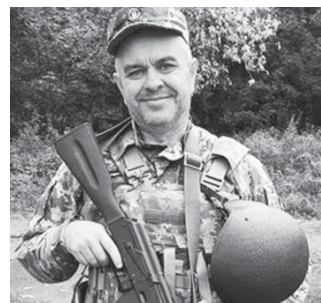
Сержант **Владислав Анатолійович ЮРЧЕНКО**, людина з великим серцем, сповненим любові до своєї рідної землі, захищав Батьківщину в складі славнозвісної 72-ї бригади імені Чорних Запорозжів. Він до останнього подиху боровся з ворогом. Загинув, як герой.

Обороняючи Україну від російських окупантів, 6 жовтня в Куп'янському районі Харківської області в результаті ворожого обстрілу під час виконання бойового завдання загинув військовослужбовець Узинської громади з села Іванівки **Павло Михайлович СКИДЧЕНКО** 1991 року народження.

Ім'я захисника буде навіки вписане в героїчну історію України та Узинської громади, а пам'ять про його подвиг житиме вічно в наших серцях.

Віддав своє життя за Україну, за всіх нас і наше майбутнє командир 6 відділення 2 стрілецької роти військової частини А 2167 **Олександр Сергійович ОРЛОВ** 1984 року народження. Спочивай з миром, Герою!

З жалем і болем висловлюємо щирі співчуття рідним наших воїнів. Війна триває. Скільки ще доведеться Україні, батькам, рідним, друзям оплакувати полеглих на війні синів і доньок, ніхто не знає. Але ми всі щиро віримо у перемогу добра над злом! Віримо в наші ЗСУ!

Зруйнувати наш фундамент ворогу не вдасться!

– Наскільки активно релігійні громади переходять в лоно Православної церкви України?

– У перший тиждень великої війни дуже багато парафій перейшли з московського патріархату в лоно ПЦУ. Першими були ті, де священники усвідомлювали небезпеку «опіки» Кіріла, називаючи його не батьком, а гіршим вітчима.

Потім процес перейшов до рук громад. Приміром, у містечках, селах, куди зайшли російські окупанти і де священники їх зустрічали з хлібом і сіллю, громади ініціювали перехід.

У колишньому Сквирському районі зараз залишилося тільки дві чи одна парафія УПЦ (МП). У нас перейшли села Піщана, Храпачі, Фурси, ще кілька. Я вважаю, що в цьому питанні багато залежить від позиції центральної влади. З іншого боку, має бути свідомість. Я вже не знаю, що має відбутися, аби люди побачили, хто є ворог, ким є предстоятель церкви, за якого ви молилися. Він же благословляє вбивати вас! Але існує великий гріх людський – гордіня. Коли все життя їх вчили: українська церква – неканонічна, це розкольникі, там недієві ні хрещення, ні відспівування... А тепер треба переступити цей поріг гордіні і сказати: «Вибачте, ми помилялися». А це дуже складно. Вважаю таких людей своєрідною опозицією до українського суспільства. Очевидно, повинен пройти час, щоб відбулися кардинальні зміни в їхньому світогляді.

– Отче Миколо, про Вас часто кажуть як про священника, який ламає певні стереотипи. Можете бути емоційним і різким у судженнях, демонструєте своє захоплення спортом, пішли в депутати... Як Ви прокоментуєте подібні думки?

– Я такий, як є. Змушувати себе бути таким, яким мене хочуть бачити люди, не хочу. Приміром, усі звикли, що дружина священника – це матушка в церкві. У мене дружина працює інженером на заводі «Росава».

Вона закінчила КПІ, їй Бог дав свій талант хіміка, і вона його використовує. Для чого ж я буду закопувати її дар? Я люблю її як дружину, в мене є дитина, я не нав'язую їм свою волю. У мене свій талант, який мені дав Бог, і своє служіння. Воно у кожної людини своє.

Щодо спорту, то я з дитинства ним займався. Вільною боротьбою, боксом, волейболом, в тренажерний зал ходив. У мене багато друзів, які зі спортзалів прийшли в церкву. І є ті, хто з церкви, за моїм прикладом, почали ходити у спортивний зал. Це ж добре! Якби я людину притягнув у бар випити, то було б погано. А пропагувати здоров'я – добре.

Щодо того, що можу відверто висловитися. В мене досить імпульсивний характер. Намагаюся себе стримувати, звісно. Однак я розумію, що є люди, для яких усе, хай що я скажу, буде не так. Навіть якщо промовчу, скажуть, що байдужий.

Коли я був священником у Сквирі, їздив на велосипеді, і наді мною посміювалися, але я працював. Не на авторитет. Я збудував там два храми. І виявилося, що результат моєї роботи вже додав мені авторитету. До речі, я й там був депутатом міської ради.

Як депутат я і відстоюю свою громадянську позицію, і допомагаю людям. Депутатство дає більше в цьому можливостей, хоча й вони обмежені.

Священник не повинен бути таким, як його видумали собі люди. Головне, щоб ти став тим знаряддям, через яке Бог допоможе тій чи іншій людині («Віра без діл стає мертвою»).

І ще щодо стереотипів.

Приміром, правило: жінка може заходити в церкву тільки в спідниці (сукні) і з покритою головою. Для мене ж головним є те, що людина зайшла в церкву. Її привів Бог. І якщо я за таку дрібницю, як відсутність хустини, вижену її з храму, вона може ніколи більше не прийти. Священник, працівники церкви, всі ми маємо людину для церкви зберегти або хоча б допомогти їй. Бог став людиною, він максимально зробив усе, щоб наблизитися до людини, то чи можемо ми, священники, ставити себе вище Бога і відштовхувати людей?

– Ми говоримо з Вами у храмі Покрови Пресвятої Богородиці напередодні відразу чотирьох великих свят: Покрови, Дня захисника України, Дня Українського козацтва й 80-річчя УПА. Дуже символічно...

– Так. Думаю, що цього року багато людей по-особливому святкуватимуть цей день. Ми чудово розуміємо, що фундаментом української держави дійсно є армія, мова й віра. Але саме ці три речі ворог руйнував усі роки незалежності України. Армію розікрав, мову пригнічував, нав'язував російську як другу державну й регіональну, а церкву називав неканонічною й неблагодаотною. Фундамент намагався знищити. Але не вдалося. І, вірю, не вдасться!

Спілкувалася **Валентина ХРАБУСТ**

Ми все переживемо й переможемо!

Кровожерливий московський карлик ніяк не заспокоїться. Те, що сталося в понеділок, коли всю Україну, зокрема й золотоглавий Київ, накрили смертоносні ракети, ще раз переконало: огидна кремлівська потвора разом з її імперією має бути стерта з карти світу. Тож станьмо сильними і в діях, і в помислах, і в вірі своїй.

● Минулого тижня довелось пережити важку ніч і білоцерківцям. Наше місто атакували рашистські безпілотники-камікадзе «Shahed-136». Згідно з інформацією Повітряних сил ЗСУ, всього місто зазнало 6 влучань із 6 дронів.

● Мешканці чули специфічні звуки двигунів безпілотників і самі вибухи, в результаті яких були пошкоджені об'єкти інфраструктури та здійнялися великі пожежі. В деяких житлових будинках, розташованих поруч, вилетіли вікна, пошкоджені й кілька автомобілів. На місці події працювали всі відповідні

служби, 57 рятувальників та 15 одиниць техніки ДСНС.

представникам Національної та патрульної поліції, а також міських служб», – сказав, коментуючи подію, міський голова Геннадій Дикий та наголосив на тому, щоб білоцерківці не нехтували сигналами повітряної тривоги. «Міські органи влади працюють, а ваше завдання – зберегти свої життя, життя рідних, близьких і дітей. Нас не зламати й не заламати ніякими ракетами. Ми обов'язково все переживемо й переможемо», – наголосив голова.

Вл. інф.

ПРАТ «КАТП-1028» продовжує надавати роз'яснення щодо послуги поводження з побутовими відходами. Сьогодні хочемо звернути вашу увагу на тему великогабаритних відходів.

Як діяти з великогабаритними відходами

Згідно із Законом України «Про відходи», до складу побутових відходів відносяться також великогабаритні та ремонтні. Великогабаритними вважаються такі, розміри яких перевищують 50 x 50 x 50 сантиметрів, що не дає змоги розмістити їх у контейнерах об'ємом до 1,1 куб. м.

Згідно з вимогами законодавства, великогабаритні й ремонтні відходи мають збиратися окремо від інших побутових відходів. Для збору великогабаритних і ремонтних відходів наше підприємство розміщує на території міста спеціальні контейнери помаранчевого кольору об'ємом 10 куб. метрів. Ставимо їх на певних локаціях один раз або двічі на місяць, залежно від кількості мешканців, які мають договори на поводження з відходами на цій території.

Плата за поводження з великогабаритними відходами розраховується, виходячи з норми накопичення на 1 людину та тарифу. Середньорічна норма надання послуг з вивезення великогабаритних відходів для населення на одного мешканця складає 0,146 куб. м. Ця норма є усередненою, тобто вона розрахована для всіх споживачів, незалежно від їхнього віку чи соціального статусу. Плата за поводжен-

ня з великогабаритними відходами для однієї людини на сьогодні складає 1,48 грн на місяць або 17,76 грн на рік.

Хочемо наголосити, що важливо кожен вид відходів викидати у відповідні контейнери: великогабаритні у помаранчеві ємністю 10 куб. м, а тверді побутові відходи – тільки в контейнери ємністю 1,1 куб. м. Зрозуміло, що намагання помістити великогабаритні відходи у менші контейнери призводить до їхнього пошкодження. Але причина не тільки в цьому. Викидати звичайне побутове сміття у великогабаритні контейнери також не слід. Справа в тому, що різні види відходів проходять різні процеси утилізації та захоронення. Тому важливо знати, що можна, а що не можна викидати в контейнери для великогабаритних відходів.

Отже, викидати у великі помаранчеві контейнери можна:

- ✓ листя й гілки дерев;
- ✓ меблі та інші великогабаритні побутові відходи;
- ✓ ремонтні відходи.

Не можна викидати в такі контейнери:

- ✓ шини та відходи, більші за габарити контейнера;
- ✓ люмінесцентні лампи;
- ✓ тару і каністри від

легкозаймистих речовин.

Для зручності в усіх контейнерах для великогабаритних відходів є наліпки, які допомагають споживачам зорієнтуватися, що належить викидати в який контейнер.

Тож, шановні білоцерківці й мешканці громади, викидайте, будь ласка, великогабаритні відходи тільки у спеціальні контейнери помаранчевого кольору і не створюйте стихійних сміттєзвалищ біля контейнерів для твердих побутових відходів та місцях, що не облаштовані для збору відходів.

Графік розташування контейнерів можна дізнатися на нашому сайті katp1028.com.ua в розділі «Для населення» – «Графік прибирання». Додаткова інформація – за телефонами диспетчерської служби 6-21-21 та 067-328-38-16.

Як підготувати будинок до опалювального сезону?

Зменшіть тепловтрати
Проведіть профілактику металопластикових вікон, ущільніть вікна та двері.

Визначте одну кімнату для обігріву на випадок надзвичайної ситуації.

ГОТУЙМОСЯ!

Як підготувати будинок до опалювального сезону?

Підготуйте батареї
Відсуньте меблі від батарей, зберіть штори, зніміть декоративні панелі.

Наклейте тепловідбивний екран (фольгований матеріал) на стіну за батареями.

ГОТУЙМОСЯ!

Як підготувати будинок до опалювального сезону?

Розгляньте можливість встановлення додаткових джерел тепла
Наприклад, твердопаливний котел. Підготуйте пічне опалення до опалювального сезону, якщо воно є.

ГОТУЙМОСЯ!

Як підготувати будинок до опалювального сезону?

Об'єднайте домогосподарства
Підготуйте план, домовтеся з родичами, сусідами, друзями про спільні дії на випадок надзвичайної ситуації. Об'єднайтеся, щоби обігрівитися!

ГОТУЙМОСЯ!

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у жовтні:

Г.Л. Добровольська, С.В. Кахута, О.К. Канакіна, В.М. Чечеренко, С.М. Черняхівська.

Нехай же усмішка фортуни
Вас супроводжує усюди,
А на життєвих перехрестях
Стрічають тільки добрі люди!

З повагою – Г.І. Гашинська,
голова ради ветеранів-учителів

ПОДЯКА

Нещодавно в Україні відзначали День працівників освіти. Міська організація ветеранів-учителів з нагоди свята вітає всіх колег – невтомних трудівників, сіячів розумного, доброго в душах дітей.

Також принагідно дякуємо всім поважним людям міста, які завжди відгукуються на наші проблеми. Насамперед міському голові Г. Дикому, його раднику М. Антонюку, начальнику управління освіти і науки Ю. Петрику, голові профспілки працівників освіти В. Чепурченку, начальнику управління соціального захисту населення Т. Велігорській, голові ГО «Біла Церква разом» М. Бабенку.

Особливі слова подяки Територіальному центру надання соціальних послуг, зокрема її директору І. Дозі та працівникам, які обслуговують ветеранів удома. Низький уклін усім педагогам нашого міста й директорам шкіл.

Добра вам, благополуччя та миру!

З повагою – Галина ГАШИНСЬКА,
голова організації ветеранів-учителів

135 ДІТЛАХІВ ОТРИМАЛИ ПЛАНШЕТИ!

Нині можливість навчатися дистанційно стала, як ніколи, актуальною. Відтак важливо, аби учні володіли інструментами, завдяки яким заочна освіта була б не менш якісною, аніж звична. В цьому сенсі вельми позитивно виявилася нещодавня подія, яка відбулася в місті.

В рамках співпраці Білоцерківської територіальної громади з Дитячим фондом ООН (ЮНІСЕФ) були придбані планшети, що їх діти зможуть використати під час навчання. Передачі їх 40 дітям із багатодітних родин та 95 з числа внутрішньо переміщених осіб міський голова Геннадій Дикий. А ще кожна родина отримала також засоби гігієни, повідомили офіційні джерела.

«Наша громада з вами. Служба у справах дітей, соціальна служба, управління освіти будуть робити все необхідне, щоб вам легше жилося, щоб ви почувалися, як удома», – сказав у розмові з дітьми міський голова.

#ТепліПоради #ЗимаБлизько

Як підготувати будинок до опалювального сезону?

Запасіться твердим паливом, електрогенератором та пальним для нього

Закупіть запас палива: палети, вугілля, дрова тощо. Самостійно або разом з сусідами купіть електрогенератор та пальне для нього.

ГОТУЙМОСЯ!

Мінрегіон

Правила пожежної безпеки

- Не вмикайте одночасно побутові електроприлади великої потужності.
- Не накривайте одягом або ганчір'ям електричні прилади, в тому числі обігрівачі.
- Не залишайте дітей без нагляду та не дозволяйте їм бавитися із сірниками, запальничками, розетками і дротями.
- Не сушіть речі над включеними газовими плитами.

УВАГА! ПОВІТРЯНА ТРИВОГА!

Сигнал передається через систему оповіщення, регіональне радіо та телебачення.

У крайніх випадках або місцях, куди не дістають сирени, сигнали тривоги можуть передавати дзвони на церквах.

- Вімкнути телевизор чи радіоприймач і уважно прослухати інформацію про характер тривоги;
- За можливості попередити сусідів і самотніх людей, що мешкають поруч;
- Швидко одягнутися та одягнути дітей, перевірити наявність пришитих з внутрішньої сторони одягу у дітей дошкільного віку нашивок, на яких зазначено: прізвище, ім'я, по батькові, адреса, вік, номери телефонів батьків;
- Закрити вікна, вимкнути усі електричні та нагрівальні прилади, перекрити газ, загасити печі, вимкнути світло (автоматичну коробку, рубильник тощо);
- Взяти «тривожну валізу» (індивідуальні засоби захисту, запас продуктів і води, особисті документи, кишеньковий ліхтар) та найкоротшим шляхом прямувати до найближчої захисної споруди чи укриття.

У разі відсутності в радіусі 500 м від вашого будинку захисної споруди використовуйте для укриття підвальне приміщення під будинком. Якщо ви не почули сигнал та у вас немає можливості швидко перейти у сховище, перейдіть до більш безпечного місця в квартирі: подалі від вікон, у коридор — під несучі стіни, або ванну (але закрийте рушничком дзеркало).

Ні в якому разі не можна після сигналу «Повітряна тривога» залишатися в будинках, особливо на верхніх поверхах.

Білоцерківське РУ ГУ ДСНС України у Київській області

КУПЛЮ

гармонь, баян, акордеон, домру, бандуру, чоботи хромові, ялові, ікони, статуетки, фотоапарати «Зеніт», «Фед», об'єктиви, медалі, старе намисто, стару військову форму, портупею, бінокль.

095-156-36-40

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

- Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел.: 067-425-96-61.
- Земельну ділянку в с. Устимівці, 37 соток, фрукт. сад, 15 хв. від з/д станції. Тел.: 098-270-91-89.
- Земельну ділянку 11 соток в с. Томилівці, є ДА, фруктові дерева, вагончик, поруч електролінія, 300 м до зупинки електрички. Тел.: 066-34-31-469.
- Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, домкрат (25 т), дизеливу, фанеру, радіоприймач («Москвич»), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-130, дранку, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.
- Газову колонку (нову) вир-ва Італії. Ціна договірна. Тел.: 5-48-31.
- Пральну машину «Агат», 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ "Ходунок" новий, імпортований, зручний у використанні, розкладний, із регуляцією висоти ніжок. Ціна договірна. Тел.: 068-311-89-85.

✓ Легку алюмінієву тачку, пускозарядний, зарядний 0-25 Ампер, бідон алюмінієвий (40 л), провід мідний (2 мм), пілосос «Шміль», трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори, скло-тканину, бочку металеву, 200 л. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Ліжко для лежачого хворого, багатофункціональне, на колесах; опорну спинку на ліжко з регулюванням; гідрокостюм для підводного плавання, розм. 48-50; дитячий костюм для айкидо на 6-8 років. Ціни договірні. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Матрац для лежачого хворого з водонепроникним чохлом, висота 15 см, новий, імпортований. Ціна договірна. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Ліжко «полоторне» для дачі, 2 м. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Приладдя для риболовлі та підводного полювання. Тел.: 095-762-13-61.

✓ Дрібну картоплю, 6 мішків, ціна договірна. Тел.: 067-507-35-72.

✓ Два сервізи, перламутрові. Тел.: 39-00-67, 096-333-60-65.

✓ Чоботи зимові (45-46 розм.) і осінні (44-45 розм.), шкіряні, нові. Недорого. Тел.: 096-676-34-43.

ПРОДАЮ ТЕРМІНОВО ГАРАЖ, ціна договірна. Тел.: 098-793-67-43.

✓ Даю уроки з української мови, а також розмовної – для російськомовних. Тел.: 068-101-85-21.

ВИДАМ БЕЗКОШТОВНО ДРОВА (горіх, верба) – різати й вивозити самому. Біла Церква, р-н Раскової. Тел.: 063-645-42-29.

Втрачене свідоцтво про право власності на житловий будинок № 3 (колишній житловий будинок № 3а) по вулиці Дружби (колишня вулиця Постишева) в селі Рогізна Білоцерківського району (колишній Володарський район) Київської області від 02.07.1989 р., видане виконкомом Рогізнянської сільської ради народних депутатів, згідно з рішенням виконкому Володарської сільської ради народних депутатів № 40 від 22.02.1989 р. (р. № 104, кн. 1), видане на ім'я **Максимчук Василь Павлович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений договір дарування житлового будинку по провулку Ворошилова, 17, в с. Ожегівка, виданий 04.02.2005 р. приватним нотаріусом Бабак В.С. на ім'я **Горобець Леонід Леонідович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений державний акт на право власності на земельну ділянку площею 0,2500 га, кадастровий номер 3221685201:01:027:0019, розташовану по провулку Польовий, 17, в с. Ожегівка, виданий 13.09.2019 р. на ім'я **Горобець Леонід Леонідович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

СПАДКОВА ВІКТОРІЯ

ОБДАРОВАНА БОГОМ ВІД ПОКОЛІННЯ ДО ПОКОЛІННЯ.

«Я сама до неї звернулася, вона мені допомогла молитвами. Дуже сильна рятівниця. Я їй вдячна, дай Бог їй здоров'я. ЗВЕРТАЙТЕСЯ, НЕ ПОШКОДУЄТЕ!»

ДОПОМАГАЄ В СІМЕЙНИХ ПРОБЛЕМАХ на будь-якій відстані.

093-98-777-48

КУПЛЮ!!!

- Гірлянди новорічні.
- Ялинкові іграшки.
- Телевізори.
- Магнітофони.
- Програвачі.
- Радіоприймачі.

В різному вигляді, виробництва СРСР. Тел.: 096-875-32-52.

Втрачений витяг з Державного реєстру речових прав на земельну ділянку площею 0,1168 га, кадастровий номер 3221685201:01:027:0022, розташовану по провулку Польовий, 17, в с. Ожегівка, виданий 30.06.2020 р. на ім'я **Горобець Леонід Леонідович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений договір дарування житлового будинку по провулку Ворошилова, 17, в с. Ожегівка, виданий 04.02.2005 р. приватним нотаріусом Бабак В.С. на ім'я **Горобець Леонід Леонідович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений державний акт на право власності на земельну ділянку площею 4,220 га, кадастровий номер 3221685200:02:008:0012, виданий на ім'я **Горобець Леонід Леонідович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений витяг з Державного реєстру речових прав на земельну ділянку площею 0,2500 га, кадастровий номер 3221685201:01:027:0019, розташовану по провулку Польовий, 17, в с. Ожегівка, виданий 13.09.2019 р. на ім'я **Горобець Леонід Леонідович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Ветерани Залізничного селища глибоко сумують з приводу тяжкої непоправної втрати – на 96 році життя відійшла у засвіти ветеран праці, активістка організації **МАРІЯ ІВАНІВНА ГОВГАЛЕНКО.** СХИЛЯЄМО ГОЛОВИ В СКОРБОТІ З РІДНИМИ І БЛИЗЬКИМИ ПОКІЙНОЇ. ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ.

Портрет роботи Нікассо

У вільний від служби час Вадим любив читати, переглядати пресу. Якось із фрагментів кольорових журнальних світлин кіноактрис він склав портрет дівчини, яку малювала його уява. Очі, ніс, губи, підборіддя – все це гарно вклалося в один портретний образ. Склеїв і довго милувався: «Мені б таку!» Коли повернувся додому, поставив портрет біля дзеркала.

– Хто це? – запитали батьки.

– Моя майбутня дружина.

– А звати ж її як?

– Ще не знаю, у свій час вас із нею познайомлю.

– Рідний ти наш Пікассо...

Плани у Вадима не змінилися – знайти роботу та продовжити навчання. Можна й заочно, не обов'язково вступати на стаціонар, він вже не «жовторотий» випускник середньої школи.

...На останньому курсі Валерія закохалася в Рустама. Після закінчення навчання влаштувалися на роботу. Все, здавалося, складалося добре, а ось дитячий лелека вперто не приносив. Звернулася до лікарів, успішно пройшла медичне обстеження. А Рустам навіть слухати про це не хотів. Почав приходити додому напідпитку. А потім сім'я розпалася...

Валерія приїхала до Білої Церкви, жила в бабусі. Марія Артемівна була тому надзвичайно рада, от тільки «друга половинка» онуці все не знаходилася. А після невдалої спроби ще раз створити родину Валерія зателефонувала в

столицю подрузі Алевтині й розплакалася:

– Алю, нам уже скоро по тридцять, а в мене ні кола, ні двора. І чому я така невезуча?

– Тобі потрібно розв'язатися, змінити обстановку. В нас в офісі для тебе є робота. Тисячі людей щоденно приїжджають працювати до міста. Ось серед них під час спілкування і забудься твої негаразди. Робота цікава і зарплата для тебе солідна, тож і витрати на дорогу перекриєш.

...Вадимові, який вступив до технікуму, друзі допомогли з роботою. Почав працювати на автобусному маршруті «Біла Церква – Київ». Звісно, графік роботи не постійний. Але то не проблема. За все слава Богу!

Деякі рази до нього в маршрутку сідала молода жінка. Час від часу подивлявся на неї у дзеркало. І щось дуже знайоме було в її обличчі, хоча знав напевне, що раніше вони не зустрічалися.

Одного разу Валерія везла для подруги речі у двох об'ємних коробках. На «Критому ринку» Вадим допоміг поставити їх у салон, та все подивлявся на Валерію. Здається, впізнав!

А вона їхала й ловила на собі його погляд. Вийшла на зупинці метро «Теремки», допоміг їй з поклажею. Але налетів рвучкий вітер, а далі – як у трагікомедії. Руки ж бо зайняті, як втримати літню сукню? Або одне, або інше. Водій гукнув:

– Зачекайте, я допо-
можу.

Сердита на вітер, Валерія не стрималася:

– Тримати коробку чи плаття?

– Як скажете, – з усмішкою заглянув в очі...

– Сідайте в салон, у кінці маршруту відвезу вас за потрібною адресою.

– Гаразд, буду вельми вдячна.

Ось так вони й познайомилися. Попросив зустрітись десь у кафе:

– Я маю для вас незвичайний сюрприз. Ніколи не здогадаєтесь, який.

Розповіла подрузі.

– Хороший хлопчина, але ж проти мене таке молоде.

– Леро, від зустрічі тобі гірше не буде. Та ще й сюрприз. А може, то доля твоя?

На зустріч з Валерією Вадим прийшов з її, але його «армійським портретом».

Молодята живуть на кладатирі в Марії Артемівни. Валерія ще їздить на роботу до столиці, та стрімко наближається її декретна відпустка. А в кімнаті на тубочці стоїть портрет, як співаєється у відомій пісні: «портрет твій, портрет роботи Пабло Пікассо», дарунок її коханого Вадима.

Микола ОТИЧЕНКО

Покрова Пресвятої Богородиці

14 жовтня

Історія виникнення цього свята походить із Візантії. 902 року на Константинополь напали араби-сарацини. Того ж дня під час служби прихожанам Влахернської церкви явилася Божа Мати, яка, помолившись разом з ними, зняла з голови омофор і, ніби боронячи людей від нещастя, простягла над ними. Це допомогло воїнам і мешканцям перемогти ворога, а радісна новина про цю подію розлетілася світом.

Вперше образ Богородиці Берегині був увіковічений за роки правління князя Ярослава Мудрого під час будівництва собору Святої Софії.

Куль Покрови Богородиці пов'язаний з ім'ям видатного українського гетьмана Івана Мазепи. Тільки у Києві за його прав-

ління побудували 17 церков, 3 з них мали ім'я Покрови. Найбільш значимою вважалась Покровська трапезна церква при Свято-Микільському монастирі. На жаль, усі споруди монастиря знищено 1934 року радянською владою.

Образ Богородиці відіграв надзвичайну роль для українського козацтва. За існування Запорізької Січі було побудовано 13 храмів на честь Покрови. В іконописі того часу навіть виникає термін «Козацька Покрова», де під омофором Божої Матері іконописці зображають відомих українських гетьманів, старшину та звичайних козаків. Тут Богородиця настільки вшановувалася, що її образи зображали на

хоругвах, під якими козак йшли до бою, а покровителство та заступництво Божої Матері Покрови стали справжніми символами визвольного руху за незалежність України.

Вже у часи, коли Україна здобула свою незалежність, саме у Свято-Покрови ми святкуємо День українського козацтва та День захисника України, як символ нерозривного зв'язку всіх поколінь українських захисників, які впродовж століть з честю та гідністю захищали та продовжують захищати нашу землю.

Щорічно восени люди в різних куточках планети відзначають Міжнародний день миру, який закликає до примирення, порозуміння, зміцнення стабільності, дотримання прав і свобод людини. Ми, українці, сьогодні мріємо про чисте небо й тихі зорі. Од війни, яку на нашій землі розв'язав лютий ворог, страждають і дорослі, й діти.

З нагоди такої дати бібліотекарі філії №4 підготували годину миру для п'ятикласників Білоцерківської гімназії-початкової школи №13. Завідувачка книгозбірні Світлана Линник розповіла про зачаткування Дня миру в світі та про те, чому саме білий голуб вважається символом миру. Під час заходу

Мир потрібен, як життя

дітлахи зачитували вірші, ділилися своїми роздумами з приводу того, що таке мир, відповідали на запитання вікторини «Ми за мир у світі!».

Найбільш зворушливим і захоплюючим для учасників заходу став флешмоб «Я за мир в Україні», під час якого всі разом заспівали легендар-

ну пісню «Ой у лузі червона калина», що стала символом боротьби за свободу України. На паперових голубках, яких учні розмістили на карті України, кожен висловив свої мрії про майбутнє та бажання жити у країні з чистим, блакитним і, найголовніше, мирним небом над головою.

Олена БУЯНЕНКО

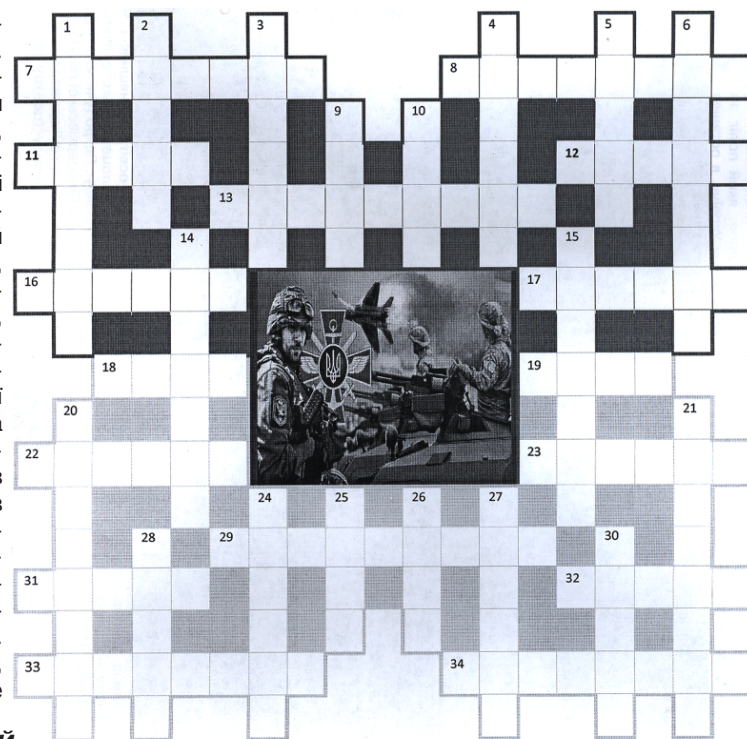
КРОСВОРД «ОБОРОНА УКРАЇНИ»

По горизонталі: 7. Людина, готова витратити свої сили, час заради допомоги іншим. 8. Мер Харкова. 11. «Літають вражі кулі, лунко рвуться міни, В атаку звірі люті вже котрий раз ідуть, Та не здолати їм нашу рідну Україну, Бійці – наші ... цього їм не дадуть» (В. Карась). 12. «У нас війна, немає часу на всі ці сигнали – це ж не пінг-понг, це про людське ...» (В. Зеленський зі звернення до лідерів Європи). 13. Містечко під Києвом, відоме своїм аеродромом, який вдалося відстояти. 16. «... наш Бандера, Україна – мати» (з пісні). 17. «Хто ... – той здобуває світ» (Марш української армії). 18. Федеральний канцлер Німеччини. 19. «Зродились ми великої години, З пожеж війни і полум'я вогнів. Плекав нас ... за долю України, Зростив в нас гнів і лють до ворогів» (Марш Нової Армії). 22. «Прийшли окупанти до нас в Україну, Форма новенька, воєнні ..., та трохи поплавились їх інвентар: Байрактар! Байрактар!» (з пісні). 23. Оперативне об'єднання Сухопутних військ ЗСУ в північній частині нашої держави зі штабом у місті Чернігів. 29. Турецький ударний оперативно-тактичний безпілотник. 31. Президент росії. 32. Ім'я гетьмана України, на честь якого названо корабель, який був частково затоплений, щоб ним не скористалися вороги. 33. Місто на півночі України, за яке точаться бої з перших днів війни. 34. Той, хто здійснює військові акти, включаючи вбивства, вибухи, захоплення заручників для досягання своїх цілей.

По вертикалі: 1. «Іх доводи – все озброєння різне: Потужні ракети, машини залізні. У нас на всі доводи є ... – Байрактар! Байрактар!» (з пісні). 2. «Україна наша,

Україна – мати, За що ж тебе, милая, прийшов гвалтувати, Отой ... з московитів, оті недолюдки?» (з пісні). 3. Місто на півдні України, яке заблоковане від першого дня війни. 4. Президент Європейської комісії ... фон дер Ляєн. 5. ... Яр. 6. «Байрактар, москалям несе ..., Байрактар, подарунки для ординців» (з пісні). 9. Північно-атлантичний альянс. 10. Місто на північному сході України, в яке вранці 24 лютого вторглися російські окупанти. 14. «Велику правду для усіх єдину, Наш гордий клич народів несе: Вітчизні будь ти вірний до загину, Нам ... вище понад усе!» (з пісні). 15. «Російська ... справи заводить, На вбивцю рашистів ніяк не знаходить, Хто ж винен, що в нашому полі глухар? Байрактар! Байрактар!» (з пісні). 20. Директор ФСБ росії, один з головних соратників режиму путіна. 21. Країна східної Європи, президент якої підтримує окупацію України, а його народ не хоче іти на війну. 24. Друге по чисельності місто України, яке зазнало найбільше авіаударів російських бомбардувань. 25. Український півострів у Чорному морі, з якого російські окупанти почали наступ на Херсон та Миколаїв. 26. «Це ж треба мати сатанинський намір, Чаїть в собі невиліковний ..., Щоб тяжко так знущатися над нами, Та ще й у всьому звинувачувати нас!» (Л. Костенко). 27. Чинний президент США. 28. «На землі нашій йде ... – Гори зброї та ріки крові, Ви скажіть в чому наша вина? Звідки ненависть ця не здорова?» (Н. Ковтун). 30. Підземний вид транспорту.

Підготував **Мар'ян СЛОЦЬКИЙ**

ЛІТОПИСАНО: 7. Володимер, 8. Труханів, 9. Гетьманів, 10. Сучасні, 11. Герої, 12. Життя, 13. Гостинність, 14. Україна, 15. Поліція, 16. Байрактар, 17. Борець, 18. Ораф, 19. Біль, 20. Патруль, 21. Білорусь, 22. Машини, 23. Північ, 24. Харків, 25. Крим, 26. Сказ, 27. Байден, 28. Віна, 29. Метро, 30. Сторінка, 31. Путь, 32. Леро, 33. Чернігів, 34. Терорист.

Сайт Спортик UA	П'ятниця, 14.10 ніч +7 день +14	Субота, 15.10 ніч +7 день +14	Неділя, 16.10 ніч +7 день +15	Понеділок, 17.10 ніч +9 день +19	Вівторок, 18.10 ніч +11 день +21	Середа, 19.10 ніч +10 день +15	Четвер, 20.10 ніч +6 день +12
-----------------------	---------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	--	--	--------------------------------------	-------------------------------------

У кожного своя цукерка і свої міражі. (Л. Костенко)

Громадська думка
Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.